

Nordman, Frmlingen

Och det kom en man till byn just den dagen vintern slog till,
nr den frsta snn frgat himlen gr,
och man undrade vem det var.
Det fanns styrka i hans blick av den sort de inte frstod.
Det fanns nt som skrmde och nt som bad,
det var bara faran de sg.
p en plats dr allt str still, dr r rdsla strre n mod,
Dr blir otryggheten en egen vrld
dr en frmling inte fr plats.
Och i yrsnn stod han tyst nr han sg hur det skulle bli,
fr ur rdsla vxer fientlighet
och den vaktar p sitt revir.
Blir man fdd till frmling, vad hnder sen?
Och han knde att han frstod.
Men i yrsnn stod han kvar, nr hans fotspr suddades ut.
Det fanns inget att g tillbaka till
frn den dagen vintern slog till.
Allt han hrde var sin egen rst, och den sa att han skulle g.
Dit han kommit var det vinter jmt, men han mste leva nd,
P en vg till ingenstans sg han livet fara frbi.
Han sg dd och krlek och allt han drmt,
men han knde att han var fri.
Han var fri fr han var dr, nr han ville kunde han g.
Men han mste leva sitt eget liv.
Kanske var han hemma nd.
Och i yrsnn stod han kvar, nr hans fotspr suddades ut.
Det fanns inget att g tillbaka till
frn den dagen vintern slog till.